ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 136 / 05.02.2016 Г. ПО К. ГР. Д. № 350 / 2016 Г. НА ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД

чл.290 ГПК
чл. 15 ЗЗДет
(интерес на детето)

Въззивният съд в съответствие с така посочената практика е достигнал до извод за частична неоснователност на предявените искове. **Доколкото интересът на детето се преценява конкретно за всеки отделен случай, съобразно установените по делото обстоятелства, съдът е длъжен да вземе решението си след като подложи на анализ всички факти и извърши задълбочен преглед на конкретната семейна ситуация**. Както се посочва и в постановеното по реда на чл.290 ГПК решение от 04.12.2015г., по гр.д.№ 3212/ 2015г., на III г. о. на ВКС следва да се има пред вид, че **интересът на детето е самостоятелен и не следва да се предопределя от възможностите за реализация на правата, с които разполагат родителите**.

В практиката си, изразена и в постановени по реда на чл.290 ГПК решения от 08.12.2015г., по гр.д. № 3067/2015г., IV г.о. и от 24.06.2015г.по гр. дело № 6509/2014г., III г.о., ВКС приема, че с оглед приложението на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето вземането на становище на Дирекция „Социално подпомагане” в административни и съдебни процедури е гаранция за защита на публичния интерес при осъществяване на държавната политика за закрила на децата; че съгласно уредената в закона процедура, дирекция "Социално подпомагане" следва да изпрати представител, който да изрази становище по делото, а при невъзможност да предостави доклад.